

בתי המשפט

בכית-משפט השלום בתל-אביב-יפו

6.5.98

ת.א. 18484/97

1

בפני כב' השופט מאיר שנהב

התובעות: 1. ויזארט בע"מ

2. אריאלה סביר

- נ ג ד -

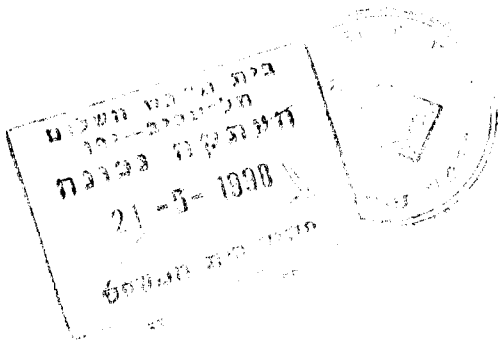
הנתבעים: 1. קלסי קלטת בע"מ

2. קלסי כנרת בע"מ

3. רוני הפקות

4. שי נשרי

5. רוחלה ודנה-ים בע"מ

פסק-דין

1. בפניי תביעה לחשלום סכום של 160,000 ש"ח עקב שימוש שלא כדין, לטענת התובעות, ביצירותיהן על ידי הנתבעים, בכך שהפיקו קלטת שכללה יצירות אלה.

2. הנתבעים טענו בכתב הגנתם כי השימוש שלא כדין ביצירות של התובעות נעשה בשגגה וכתום לכך, והנתבעים עשו כל שביכולתם על מנת להסדיר את המחלוקת על ידי תשלום גבוה מן המקובל ואזכור שם התובעות כיוצרות על גבי הקלטת.

3. הצדדים הגישו סיכומהם בכתב, ללא שמיעת ראיות, (ראה החלטתי מיום 13/1/98).

בתי המשפט

בבית-משפט השלום כחל-אביב-יפו

6.5.98

ת.א. 18484/97

2

4. לאחר עיון בתיעוד שכפניי, תצהירי הצדדים וסיכומיהם, עולה כי הסוגיות שנוותרו להכרעתי הינן קביעת שיעור הפיצוי הנכון וההולם בנסיבותיו של העניין וכן מספרן של הפרות זכויות היוצרים של התובעים שנעשו ע"י הנתבעים 1-2 (להלן: "הנתבעים").

5. בחנתי טיעוני הצדדים למתן מנין הפרות הזכות במקרה שלפניי, והגעתי למסקנה כי הנתבעים הפרו זכויות התובעות 7 פעמים.

6. לא מצאתי כתב הגנה מאת נתבעות 3-5, לא בקשה למחיקתם או למתן פסק דין כנגדם. בסיכומי התובעות לא נטענה כל טענה כאשר לנתבעים אלה, ואף בסעד שהתבקש מאת נתבעים 1-2 בלבד. לנוכח האמור, וזניחת התובענה כנגד נתבעים 3-5 ו/או חוסר המעש כאשר אליהם, הנני דוחה התובענה כנגדם ללא צו להוצאות.

7. אין מחלוקת עובדתית כי הנתבעים הפיקו קלטת וידאו ובה רק 4 מיצירותיה של תובעת מס' 2 ("בום בום", "איפה היד", "לשבת ולעמוד", "נמחא כפיים אחת ושתיים") כאשר היצירה בשם "נמחא כפיים אחת ושתיים" מופיעה בשני צורות האחת מילים + לחן, והשניה לחן בלבד.

עפ"י כל קריטריון ומבחן, ברור כי אין למנות יצירה זו פעמיים במניין הפרות. בנסיבותיו של המקרה הנני קובע לפיכך, כי סך כל הפרות בקלטת הוידאו היה 4 במספר.

התובעות טוענות ל-3 הפרות נוספות של זכותן בקלטת האודיו. ואילו הנתבעים טוענים, בהסתמכם על מבחני הפסיקה, המצוטטים בסיכומיהם, כי אין לראות בהפרת הזכות בקלטת האודיו (3 במספר) כהפרות נבדלות ונפרדות

בד"ר הנשפט

בבית-משפט השלום בתל-אביב-יפו

6.5.98

ת.א. 18484/97

3

המצטרפות להפרות בקלטת הוידאו, אלא יש לראותן בחפיפה כוללה, דהיינו 4 הפרות בלבד.

בחנתי טענה זו ולא השתכנעתי לקבלה.

אמנם המבחן הינו מבחן היצירה והפרתה, אך זאת במקרה שיש הפרה חוזרת ונשנית של הזכות כצורתה האחת.

איני מקבל טענת הנתבעים כאשר לחפיפה, או לזכות בין קלטת הוידאו לקלטת האודיו. שתי הקלטות שונות במהותן מיועדות ליעד אחר נשמעות במכשיר שונה ונקלטות כחושים שונים.

השונות האמורה, מהותית, סותרת טענות הנתבעים, ואינה מתיישבת עם הגיון הדברים, ומבחני הסבירות, מה גם שהמבכנים שנקבעו בפסיקה אינן ישימוח לגביה.

סוף דבר, הנני קובע כי עפ"י התשתית שבפניי, לגביה אין מחלוקת, להבדיל מטענות משפטית או פרשנויות שונות כי הנתבעות 1-2 הפרו את זכות היוצרים של התובעות כסיכומם של דברים 7 פעמים.

8. שיעור הפיצוי

לאחר ששקלתי מכלול היבטי העניין, לנוכח התשתית העובדתית שבפניי, ולאחר בחינת טיעוני הצדדים, הוראות הדין והנחיות הפסיקה הרלבנטית, מצאתי ושוכנעתי כי אכן אין זה המקרה אליו כיוון המחוקק בעת חוקקו את סעיף 3 א' לפקודת זכות יוצרים 1924. כאשר לשיקול הדעת שיש לבית המשפט בפסיקה פיצוי כולל, במקרים בהם לא הוכח נזק עקב ההפרה, בבחינת פיצוי סטטוטרי גלובלי.

בנסיבות העניין, שוכנעתי לקבל טיעוני הנתבעים כאשר לתום ליכון וטענתם

בני הנשפט

כביח-משפט השלום בחל-אביב-יפו

6.5.98

ת.א. 18484/97

4

הכנה, ולפיכך אסתפק בסכום המינימלי הקבוע בחוק 10,000 ש"ח, מוכפל ב-7 עפ"י מספר ההפרות שנמנו לעיל.

9. סוף דבר, הנני מקבל את התובענה וקובע כדלקמן:

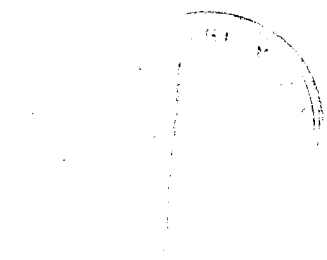
א. התובענה כנגד הנתבעים 3-5 נדחית ללא צו להוצאות.

ב. צו מניעה קבוע - הנני מורה לנתבעים 1-2 להמנע משיווק הפצה ומכירה של קלטות בהן כלולות יצירות התובעות, וכן לפעול ללא כל דיחוי לאסוף קלטות אלה מכל חנות, או מקום מימכר שבהם נמכרות קלטות אלה ולהשמידם.

ג. הנני מחייב את נתבעים 1-2 יחד ולחוד, לשלם לתובעות יחד, סכום כולל של 70,000 ש"ח כצירוף הפרשי הצמדה וריבית מיום הגשת התביעה (30.1.97) ועד לתשלום בפועל, וכן הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסכום כולל של 10,000 ש"ח בצרוף מע"מ והפרשי הצמדה וריבית מהיום ועד לתשלום בפועל.

ניתן והודע היום 6.5.98 בנוכחות ב"כ התובעות עו"ד קני טל
ב"כ נתבעים 1-2 עו"ד רן
ב"כ נתבעים 3-5 עו"ד אמיר שנהב

אמיר שנהב
מאיר שנהב, שופט

הצדף והשירותים
מתי בן טוב, עורכת-דין
רשיון 21088
1.6.98